

Иванъ Асѣнь 2-й; Игнатий, на когото въ врѣме-то захва-
нале да се сношаватъ Българската и Киевската Черкови;
Якимъ 3-й, когото българскиятъ царъ Георги Тертеръ 1-й
пращалъ въ Цариградъ съ нѣкакви-си поръчки до визан-
тийския царъ Андроникъ Палеологъ; по заповѣдь на царя
Теодоръ Светославъ, Тертеровиятъ синъ, тоя патриархъ билъ
хвърленъ отъ една висока скала, защото го подозирале,
че има тайни сношения съ татаретѣ; Теодосий 2-й, на ко-
гото въ врѣме-то, прѣзъ 1350 год., билъ свиканъ съборъ
противъ еврейската и богумилската ереси, за които те-
прѣва ще се говори; Евтимий, който билъ послѣдний тър-
новски патриархъ; той се слави като добъръ пастиръ и
учень писателъ.

5.

Ереси въ България. — Павликянетѣ. — Богумилетѣ. — Разпространяване на богумил-
ство-то — Учение-то на богумилетѣ. — Гонение, помохамеданчване и покато-
личване на богумилетѣ.

Откакъ се похристиенилъ царъ Борисъ и Християн-
ство-то станало господствуващо вѣроисповѣданіе въ Бълга-
рия, захванале да се появяватъ и разпространяватъ
разни ереси. За разпространяване-то на тия ереси спо-
могнало и това обстоятелство, че язичество-то още не било
съвършено искоренено измежду народа; то се затаило
между мнозина новохристиенини българе, на които не
била при-сърдце новата вѣра на царя имъ. Освѣтъ при-
върженицитѣ на старата езическа вѣра, въ България се
появиле нѣкакви-си *Тризичници*, които не допускале да
се употрѣбява словенския езикъ въ богослужение-то (ли-
тургията). Тѣ учили, че богослужение-то трѣбва да става
само на еврейски, гръцки и латински езици, защото Пи-
латъ само на тия езици билъ написалъ на Христовия
кръстъ: Иисусъ Назарянинъ, Царъ Юдейски. Основатели
на тая ересь биле гръцки и латински свещенници, които
тогава се намирале въ България. Противъ тия еретици
възстаналъ българскиятъ писателъ инокъ-тъ Храбъръ, който
е казалъ, че словенскитѣ писмена сж по-свети отъ гръцки-
тѣ, защото сж ги съставиле свети мъжје, а нѣкъ гръцки-
тѣ сж съставиле мудреци погани (нечестиви хора).